

*Forøget statstilskud til kommunernes
folkepensionsudgifter.*

Det andet forslag om forøget statstilskud til kommunerne vedrører folkepensionsudgifterne. Efter de gældende regler fordeles folkepensionsudgifterne mellem staten og kommunerne, og af den andel, kommunerne afholder, fordeles $\frac{5}{7}$, ca. 225 mill. kr., på kommunerne efter reglerne for mellemkommunal refusion, medens $\frac{2}{7}$ afholdes direkte af den pågældende kommune. De beløb, som afholdes af refusionsforbundet, fordeles på de enkelte kommuner med en tredjedel efter indbyggertallet, en tredjedel efter de skattepligtige indkomster og en tredjedel efter de skattepligtige grundværdier m. v. Den enkelte kommune er således uden indflydelse på størrelsen af de beløb, der fordeles på denne måde.

En sådan udskrivning på de enkelte kommuner forekommer uheldig, fordi den tilslører forbindelsen mellem omfanget af de opgaver, kommunen påtager sig, og størrelsen af de skatter, der udskrives. Det foreslås derfor, at en gradvis forøgelse af statstilskuddet anvendes til nedsættelse af kommunernes tilsvær til refusionsforbundet.

Det drejer sig efter forslaget i det første år om et beløb på ca. 15 mill. kr. og i de følgende år om yderligere 15 mill. kr. hvert år indtil 75 mill. kr. det femte år. Disse beløb vil af de enkelte kommuner kunne anvendes til skattenedsættelse.

I sognekommunerne vil denne nedsættelse af indkomstkatten delvis kunne imødegå den forhøjelse af indkomstkatten, der vil være en følge af omlægningen af den amtskommunale beskatning.

Virkningerne af forslaget.

I skatteåret 1959-60 udskrives de amtskommunale ejendomskatter med ca. 166 mill. kr. Såfremt den foreslåede omlægning af den amtskommunale beskatning var blevet påbegyndt i dette skatteår, ville udskrivningen have været nedsat med 100

mill. kr. som følge af det foreslåede statstilskud, men forøget med 28,2 mill. kr. ved bortfald af de bestående tilskud. Den samlede amtskommunale udskrivning ville således have været nedsat med 71,8 mill. kr. til ca. 94 mill. kr. Af dette beløb skulle ca. 75 mill. kr. have været udskrevet som ejendomsskat og ca. 19 mill. kr. på sognekommunerne som indkomstskat. Med uændret udskrivning ville ejendomsskatterne blive nedsat med yderligere ca. 19 mill. kr. hvert af de følgende 4 år og indkomstskatterne forøget tilsvarende.

Ved statens overtagelse af en stigende del af de folkepensionsudgifter, der nu er genstand for mellemkommunal refusion, ville kommunernes udgifter ved den seneste fordeling af disse udgifter (d. v. s. for regnskabsåret 1958-59) have været nedsat med 15 mill. kr. det første år og derefter med yderligere 15 mill. kr. i hvert af de følgende 4 år, således at den samlede nedsættelse det femte år ville udgøre 75 mill. kr. Nedsættelsesbeløbene fordeler sig således på kommunegrupperne:

	1. år	5. år
	mill. kr.	mill. kr.
København.....	2,9	14,5
Frederiksberg.....	0,4	2,2
Købstæder m. fl.....	3,7	18,5
Sognekommuner (inkl. Gentofte).....	7,9	39,6
I alt... ..	15,0	75,0

Den samlede forøgelse af de kommunale indkomstskatter i landkommunerne vil gennemgående i det første år betyde en forhøjelse af skatteprocenterne med 0,1-0,2 og i det femte år med 0,5-1,0. For kommunerne i enkelte amtsråds kredse vil der dog kunne blive tale om noget større forhøjelser, ligesom der i andre amtskommuner vil blive tale om mindre forhøjelser.

For statskassen vil forslaget det første år betyde en merudgift på ca. 87 mill. kr., stigende de følgende 4 år med ca. 15 mill. kr. hvert år til i alt 147 mill. kr. årlig.